Č. j. S 24/02-151/812/02-če V Brně dne 14. února 2002

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 24.1.2002 z vlastního podnětu podle § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/l998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., a § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., ve věci přezkoumávání rozhodnutí a dalších úkonů zadavatele Dopravního podniku města Brna, a. s., Hlinky 151, 656 46 Brno, za který jedná Ing. Jarmila Horová, CSc., předsedkyně představenstva společnosti – ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 27.11.2001 JUDr. Lubomírem Činkou, advokátem, Mezírka 1, 602 00 Brno, učiněných v obchodní veřejné soutěži na **„Nákup nízkopodlažních tramvají“**, vyhlášené v Obchodním věstníku č. 36/01 ze dne 5.9.2001 pod zn. 132738-36/01 podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., **rozhodl takto**:

Zadavatel Dopravní podnik města Brna, a. s., Brno, porušil ustanovení:

1. § 2h odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., tím, že technické podmínky předmětné veřejné zakázky, které stanovil jako součást zadávací dokumentace a jež určují požadavky na jakost a technické vlastnosti předmětu veřejné zakázky, nejsou dostatečně určité,

2. § 34 odst. 4 téhož zákona tím, že ze soutěže nevyloučil uchazeče ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA, s. r. o., Plzeň, a INEKON GROUP, a. s., Praha, přestože jejich nabídky nejsou z hlediska podmínek soutěže úplné.

Podle § 59 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., se **rozhodnutí zadavatele** Dopravního podniku města Brna, a. s., Brno, **o výběru nejvhodnější nabídky** ze dne 13.11.2001 **ruší** a podle téhož ustanovení citovaného zákona se současně **ruší i zadání**

veřejné zakázky na „Nákup nízkopodlažních tramvají“ vyhlášené v Obchodním věstníku č. 36/01 ze dne 5.9.2001 pod zn. 132738-36/01.

O d ů v o d n ě n í

Dopravní podnik města Brna, a. s., Hlinky 151, 656 46 Brno, za který jedná Ing. Jarmila Horová, CSc., předsedkyně představenstva společnosti, který je zadavatelem podle § 2 písm. b) bodu 2. zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“) – ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 27.11.2001 JUDr. Lubomírem Činkou, advokátem, Mezírka 1, 602 00 Brno (dále jen „zadavatel“), vyhlásil v Obchodním věstníku č. 36/01 ze dne 5.9.2001 pod zn. 132738-36/01 podle části druhé zákona obchodní veřejnou soutěž na „Nákup nízkopodlažních tramvají“ (dále jen „soutěž“).

V podmínkách soutěže byl stanoven následující způsob hodnocení nabídek:

Nabídky budou hodnoceny podle ekonomické vhodnosti v souladu s uvedenými kritérii:
- Cena/m² (váha kritéria 50).
- Délka životnosti vozidla (váha kritéria 30).
- Provozní reference (váha kritéria 20).

Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 12.10.2001 vyplývá, že zadavatel do konce soutěžní lhůty obdržel dvě nabídky, přičemž obě nabídky vyhověly kontrole úplnosti. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 12.11.2001 vyplývá, že po posouzení nabídek podle § 34 zákona nebyla komisí pro posouzení a hodnocení nabídek navržena zadavateli k vyřazení žádná z nich. Z uvedené zprávy dále vyplývá, že komise stanovila pořadí nabídek uchazečů, které zadavatel akceptoval a o výběru nejvhodnější nabídky rozhodl dne 13.11.2001 shodně s pořadím stanoveným komisí pro posouzení a hodnocení nabídek, takto:

1. ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA s. r. o., Tylova 57, 316 00 Plzeň, zastoupená Ing. Petrem Karáskem a Ing. Romanem Lesným (dále jen „ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA“),
2. INEKON GROUP, a. s., Drnovská 294, 161 00 Praha 6, místo pro doručování U Průhonu 773/12, 170 00 Praha – Holešovice, za niž jedná Ing. Josef Hušek, předseda představenstva (dále jen „INEKON GROUP“).

Zadavatel o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče informoval dopisem ze dne 14.11.2001. Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podal uchazeč INEKON GROUP dopisem ze dne 23.11.2001 námitky, kterým zadavatel nevyhověl, a své rozhodnutí jmenovanému uchazeči sdělil dopisem ze dne 3.12.2001. Uchazeč INEKON GROUP, který rozhodnutí zadavatele o podaných námitkách obdržel dne 7.12.2001, využil svého práva podat u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže jako orgán dohledu nad dodržováním zákona o zadávání veřejných zakázek (dále jen „orgán dohledu“) obdržel výše uvedený návrh dne 14.12.2001 a tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení

o přezkoumávání rozhodnutí zadavatele o námitkách vedené pod spisovou značkou S 243/01-151. Jelikož návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách neodpovídal podmínkám stanoveným v § 57 odst. 2 zákona, neboť byl zadavateli podán po uplynutí zákonem stanovené desetidenní lhůty, musel orgán dohledu návrh uchazeče INEKON GROUP zamítnout, a to rozhodnutím č.j. S 243/01-151/348/02-če ze dne 22.1.2002, které nabylo právní moci dne 9.2.2002.

Orgán dohledu, v jehož kompetenci je přezkoumávání všech úkonů zadavatele, však přezkoumal dokumentaci o zadání veřejné zakázky a z předložených materiálů zjistil skutečnosti, které ho vedly k zahájení správního řízení z úřední povinnosti.

Účastníky řízení podle § 58 zákona a podle § 14 správního řádu jsou:

- zadavatel,
- ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA,
- INEKON GROUP.

Zahájení řízení oznámil orgán dohledu účastníkům řízení dopisem ze dne 22.1.2002, v němž stanovil lhůtu, ve které se účastníci řízení mohli vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Rozhodnutím č. j. S 24/02-151/349/02-če z téhož dne orgán dohledu zadavateli uložil předběžné opatření nepokračovat v zadávání předmětné veřejné zakázky, neuzavírat smlouvu na předmět plnění této veřejné zakázky a veřejnou zakázku nezrušit. Účastníci správního řízení obdrželi oznámení o zahájení správního řízení i předběžné opatření dne 24.1.2002 a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

Po stanovené lhůtě se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřil zadavatel dopisem ze dne 4.2.2002, ve kterém uvedl (zkráceno):

I. Použité kritérium ceny plošného metru je podle názoru zadavatele běžným způsobem hodnocení úrovně nabídek. Pomocí tohoto kritéria lze nejlépe rozlišit cenu u vozidel s rozdílnou užitnou podlahovou plochou, která souvisí s délkou vozidla a může být u vozidel stejné kategorie rozdílná. Zadavatel svoje tvrzení v příloze dokládá kopiemi publikací, srovnávacích tabulek odborných časopisů a projektových studií.

II. Podle svého názoru musí zadavatel celou řadu požadavků v zadávacích podmínkách uvádět právě pomocí kondicionálu, neboť by jinak vyloučil invenci projektanta, která se projevuje v technické úrovni předkládané nabídky. Striktním vymezením požadavků by podle mínění zadavatele postrádal nabídkový projekt smysl. Uvedené vysvětlení se týká i požadavku dvou trakčních měničů. Zadavatel formuloval svůj požadavek ve snaze zabezpečit co největší provozní spolehlivost dopravního prostředku. Při hodnocení nabídek však přijal „levnější technické řešení s jedním měničem Elin“, nabídnuté uchazečem ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA. Při posuzování úrovně spolehlivosti vycházel zadavatel z hodnocení provozovatelů, které přijal jako vyhovující. Zadavatel v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že reference uchazeče INEKON GROUP jsou referencemi pro výrobek nabízený druhým uchazečem, oba uchazeči předložili nabídky prakticky stejných tramvají (zadavatel věc vysvětluje minulou spoluprací obou uchazečů – projekční, výrobní a obchodní). Zadavatel v této souvislosti upozorňuje na údajně nízkou kvalitu nabídky uchazeče INEKON GROUP vycházející zřejmě ze skutečnosti, že uchazeč dosud nemá podle názoru zadavatele ukončeno projektové řešení nabízené tramvaje. Z uvedených důvodů se zadavatel

při svém hodnocení raději orientoval na nabídku konkrétní tramvaje, vyhovující podmínkám zadání.

Podle názoru zadavatele se v ust. § 2h odst. 1 zákona v souvislosti s požadavkem, že součástí zadávací dokumentace musí být technické podmínky veřejné zakázky určující požadavky na jakost a technické vlastnosti předmětu veřejné zakázky, nehovoří o jednoznačnosti. Zadavatel při formulaci v textu „Soupisu požadavků na dodávku nízkopodlažních tramvají pro město Brno“ rozlišoval:

1. Podmínky, které musí být splněny (musí být.., požaduje se, zadání stanoví…),
2. Podmínky, jejichž dodržení se signalizuje jako vítané, přesto však méně závazné (má se vybavit…, může být akceptována…, je potřebné počítat…),
3. Podmínky jejichž formulace je smíšená a tedy co do závaznosti není nutná (… míra může být různá a bude předmětem posouzení, měly by být nejméně dva – může jich být více, jak vyplývá z příslovce nejméně, ale může jich být i méně jak vyplývá z kondicionálu měly by…).

Stupeň konkretizace požadavků tak podle názoru zadavatele není v rozporu s třetí větou § 2h odst. 1 zákona, protože „nebylo dodrženo co dodrženo být nemuselo, nebo o čem není jasné, zda to dodrženo být muselo, ale dává mu jednoznačně možnost výběru podle toho, která nabídka (dodržující co jednoznačně dodrženo být muselo) lépe splňuje kritéria i požadavky zadání v obchodní veřejné soutěži formulované méně závazně“. V této souvislosti zadavatel navrhuje doplnit šetření o jazykový výklad provedený Ústavem pro jazyk český, Akademie věd ČR, popř. o výklad ust. § 2h zákona ze strany zákonodárce.

V závěru svého stanoviska s odvoláním na uvedené se zadavatel domnívá, že prokázal, že úkony a rozhodnutí učiněné v předmětné soutěži nejsou v rozporu se zákonem.

Na výzvu orgánu dohledu zadavatel dopisem ze dne 7.2.2002 doplnil svoje stanovisko ve věci stanovení výše jednotkových cen (hodnocených v rámci prvého kritéria hodnocení nabídek), ve kterém uvedl (zkráceno):

Zadavatel vycházel z hodnot, které jsou uvedeny na typových výkresech tramvají, které jsou součástí nabídek uchazečů. U uchazeče ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA výkres Lo 14781P, u uchazeče INEKON GROUP výkres Kolejová doprava s. r. o. – A01002. Vzhledem k minulým společným výrobním vazbám oba uchazeči ve svých nabídkách předložili prakticky rozměrově stejná vozidla, lišící se pouze vnitřním vybavením. Rozměry užitné plochy jsou tak dány stejnými kótami z uvedených typových výkresů, tj. délka 19 790 mm a šířka 2 460 mm. Pro výpočet byla použita hodnota užitné plochy 48 m². Při ceně tramvaje uchazeče ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA ve výši 32 500 000,-- Kč vychází hodnota plošného metru 677 083,-- Kč a při ceně tramvaje uchazeče INEKON GROUP ve výši 33 800 000,-- Kč vychází hodnota plošného metru 704 160,-- Kč.

Orgán dohledu se k argumentům zadavatele vyjadřuje dále, vždy v příslušné části odůvodnění. Ostatní účastníci správního řízení se ve stanovené lhůtě ani později k podkladům pro rozhodnutí nevyjádřili.

Na základě posouzení spisových materiálů včetně dokumentace o zadání veřejné zakázky a vyjádření účastníka řízení, uvádí orgán dohledu následující rozhodné skutečnosti.

1. Podle § 2h odst. 1 zákona je zadávací dokumentace souhrn údajů a informací nezbytných pro zpracování nabídky. Zadavatel ji poskytuje na vyžádání zájemcům o veřejnou zakázku. Součástí zadávací dokumentace musí být technické podmínky veřejné zakázky určující požadavky na jakost a technické vlastnosti předmětu veřejné zakázky. Za úplnost a správnost údajů obsažených v zadávací dokumentaci odpovídá zadavatel. Součástí zadávací dokumentace musí být i jednoznačné vymezení množství a druhu požadovaných prací, dodávek nebo služeb.

Zadavatel v „Soupisu požadavků na dodávku nízkopodlažních tramvají pro město Brno“, jako součásti zadávací dokumentace, pod bodem 6.5. Redundace a nouzový provoz (třetí odstavec) mj. uvádí, že „nejdůležitější komponenty výzbroje (např. trakční měniče vč. regulátoru, měniče palubní sítě, atd.) by měly být k dispozici zdvojené, přičemž celkový požadovaný výkon je tak rozdělený přinejmenším na dva přístroje“. Dále v bodě 6.7 Trakční měnič zadavatel v textu navazuje: „V každém voze by měly být z redundantních důvodů uspořádány nejméně dva navzájem nezávislé trakční měniče včetně jejich řídící elektroniky.

Podle názoru orgánu dohledu zadavatel popsaným způsobem dostatečně určitě nestanovil požadavky na jakost a technické vlastnosti předmětu plnění veřejné zakázky, čímž porušil citované ust. § 2h odst. 1 zákona. Orgán dohledu v této věci argumentuje skutečností, že každý z uchazečů si podmínku zadavatele vysvětlil jiným způsobem (orgán dohledu z nabídek uchazečů zjistil, že uchazeč ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA vybavil jím nabízený vůz pouze jedním trakčním měničem, uchazeč INEKON GROUP pak jím nabízený vůz dvěma trakčními měniči, což nepochybně ovlivnilo výši nabídkové ceny ve formě v jaké byla hodnocena jako v pořadí prvé a nejdůležitější kritérium hodnocení nabídek). Uchazeč INEKON GROUP, jak uvádí ve svém návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele ze dne 14.12.2001, si podmínku zadavatele vysvětlil jako „požadavek nutný, neboť ho považoval za podmínku vyjadřující minimální počet trakčních měničů uspořádaných v každém voze – nejméně dva navzájem nezávislé trakční měniče“. Naproti tomu uchazeč ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA chápal formulaci podmínek pouze jako „přání zadavatele motivované obavou z nespolehlivosti zejména elektronických zařízení, ale protože trakční výzbroj používaná na jím vyrobených tramvajích je ve spolehlivém provozu, neměl uchazeč pádný důvod ke zdvojování tohoto zařízení a proto nabídl standardní nezdvojené provedení trakční výzbroje,“ jak uvádí ve svém stanovisku ze dne 8.1.2002 k návrhu uchazeče INEKON GROUP.

Podle § 3 odst. 1 zákona k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku vyhlašuje zadavatel obchodní veřejnou soutěž o nejvhodnější nabídku, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Při obchodní veřejné soutěži postupuje zadavatel podle obchodního zákoníku, pokud tento zákon nestanoví jinak. Podle § 266 odst. 4 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, projev vůle, který obsahuje výraz připouštějící různý výklad, je třeba v pochybnostech vykládat k tíži strany, která jako první v jednání tohoto výrazu použila.

S odkazem na uvedené orgán dohledu uvádí, že projev vůle zadavatele musí být určitý, což je základní podmínkou platnosti právního úkonu. Nelze-li tento úmysl v konkrétním případě zjistit, vychází se z toho, jaký význam se přikládá použitým výrazům podle běžných zvyklostí a z úvahy, jakou by měl běžný podnikatel, kdyby mu byl tento projev určen. Je skutečností, že některé výrazy připouštějí různý výklad. Zpravidla je věc jasná z okolností případu a mezi účastníky nejsou pochybnosti o významu použitých výrazů. Pokud by však v konkrétním případě vznikl rozpor, platí pravidlo uvedené v § 266 odst. 4 obchodního

zákoníku. To má vést každého, aby volil výraz přesný tak, aby o jeho významu nemohly vzniknout pochybnosti, případně aby výraz, který není jednoznačný, v doplňku zpřesnil.

Stanovení přesných a transparentních podmínek zadání veřejné zakázky považuje za prioritní rovněž Vrchní soud v Olomouci např. ve svém rozsudku č. j. 2 A 4/2000 ze dne 29. 6. 2000, ve kterém je mj. uvedeno: „…S výjimkou přezkoumávání úkonů zadavatele orgánem dohledu nejde o správní řízení, tedy zákon neobsahuje procesní normu, jíž by se mělo zadávání veřejných zakázek řídit, nýbrž o postup závazný stejnou měrou pro zadavatele i pro uchazeče. Uvádění příslušných ustanovení zákona upravujících tento postup do praxe přináší s sebou úskalí potřeby výkladu. Jelikož výklad zákona působící toliko inter partes nemůže podat zadavatel, lze jej očekávat od správního orgánu realizujícího svou dohledovou pravomoc. Při jeho úvahách o zákonnosti rozhodnutí zadavatele by mělo být vůdčí směřování k co největší průhlednosti aplikovaných postupů. Výklad zákona nemůže abstrahovat od požadavku transparentnosti procesu zadávání. V posuzovaném případě to znamená, že zadání zadávacích a soutěžních podmínek musí být jednoznačné a srozumitelné“.

Jak orgán dohledu ze „Soupisu požadavků na dodávku nízkopodlažních tramvají pro město Brno“ zjistil, zadavatel neurčitou formulaci „by měla“ použil v souvislosti i s dalšími požadavky uvedenými v soupisu, např. v bodě 4. 1 koncepce vozidla („vozidla by měla vycházet z koncepce nízkopodlažní modulární stavby“), v bodě 4.2 velikost a délka vozidla („velikost vozidla by měla poskytovat přepravní kapacitu v rozmezí od 140 do 180 osob“), v bodě 4.10.1 požární odolnost vozidla („požární zátěž vozidla má být co nejmenší a měla by se v co možná největší míře přiblížit ustanovením předpisu UIC 564-2“), atd.

Orgán dohledu v této věci odmítá argumentaci zadavatele o „invenci projektanta – konstruktéra“ a „posuzování úrovně spolehlivosti, kdy při hodnocení nabídek přijal levnější technické řešení s jedním trakčním měničem Elin“, a to z důvodu, že technické řešení dodávky nebylo předmětem hodnocení nabídek.

K návrhu zadavatele uvedenému v jeho stanovisku k zahájení řízení na doplnění šetření o jazykový výklad provedený Ústavem pro jazyk český, Akademie věd ČR, popř. o výklad ust. § 2h zákona ze strany zákonodárce, orgán dohledu konstatuje, že jej nepovažoval za nutné provést, neboť Ústav pro jazyk český není oprávněn provádět výklad významu právních úkonů či právních předpisů. Zadávací dokumentace je určena uchazečům o veřejnou zakázku a za její správnost a úplnost odpovídá zadavatel. Nelze přijmout praxi, aby si uchazeči museli ke správnému výkladu zadávacích podmínek vyžadovat jazykový výklad zadávacích podmínek veřejné zakázky. Ve věci výkladu zákona ze strany zákonodárce, orgán dohledu odkazuje na výše citované stanovisko Vrchního soudu v Olomouci (…jelikož výklad zákona působící toliko inter partes nemůže podat zadavatel, lze jej očekávat od správního orgánu realizujícího svou dohledovou pravomoc…).

2. Zadavatel v „Soupisu požadavků na dodávku nízkopodlažních tramvají pro město Brno“, jako součásti zadávací dokumentace, pod bodem 4.5. Zvedání vozu výslovně uvedl, že cit. „Zvedání prázdného vozu **musí být** možné na čelech i na speciálně určených místech na vozové skříni. Při zvedání **nesmí dojít** k trvalým deformacím na vozové skříni i v případě, že dojde k výškovému rozdílu až 100 mm mezi zvedacími místy.“ Jak je uvedeno ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 12.11.2001 (příloha Porovnání nabídek na dodávku nízkopodlažních tramvají str. 1/2), žádný z uchazečů tuto podmínku zadavatele **negarantuje**, tedy ji **nesplnil**.

Zadavatel ve svém stanovisku ze dne 4.2.2002 výslovně uvádí, že ve formulaci textu „Soupisu požadavků na dodávku nízkopodlažních tramvají pro město Brno“ rozlišoval:

1. Podmínky, které **musí být splněny**, jsou v textu uvozeny slovy (**musí být**.., požaduje se…, zadání stanoví…).
2. Podmínky, jejichž dodržení se signalizuje jako vítané, přesto však méně závazné .
3. Podmínky jejichž formulace je smíšená a tedy co do závaznosti není nutná (míra může být různá a bude předmětem posouzení).

S odkazem na uvedené skutečnosti orgán dohledu konstatuje, že ani jeden z uchazečů o veřejnou zakázku tedy nesplnil podmínky zadavatele a jejich nabídky proto nejsou z hlediska podmínek soutěže úplné. Podle § 34 odst. 4 zákona komise pro posouzení a hodnocení nabídek na základě posouzení nabídek z hlediska obsahového splnění podmínek soutěže a ověření souladu postupu uchazeče se zásadami ochrany hospodářské soutěže, navrhne zadavateli vyřazení nabídek, které uvedeným požadavkům nevyhoví. Rozhodnutí o vyloučení příslušného uchazeče ze soutěže přísluší zadavateli. Toto rozhodnutí je zadavatel povinen bezodkladně příslušnému uchazeči sdělit. Tím, že tak zadavatel neučinil a uchazeče ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA a INEKON GROUP z uvedených důvodů ze soutěže nevyloučil, ale naopak jejich nabídky dále posuzoval a hodnotil, porušil citované ustanovení zákona.

Zadavatel v podmínkách soutěže (způsob hodnocení nabídek) stanovil jako v pořadí prvé kritérium hodnocení nabídek „cenu/m² (váha kritéria 50)“. V podmínkách soutěže a zadávací dokumentaci však nikde nepožadoval, aby uchazeči tuto (pro hodnocení nabídek nepochybně velmi důležitou) hodnotu ve svých nabídkách uvedli, resp. nějakým určitým způsobem stanovili. Kontrolou nabídek uchazečů orgán dohledu také v žádné z obou podaných nabídek uvedenou hodnotu (cenu/m²) nezjistil (uchazeči v nabídkách uvedli pouze cenu za tramvaj, resp. její násobky podle uváděného počtu tramvají). Jak vyplývá ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 12.11.2001 zadavatel při hodnocení nabídek podle prvého kritéria hodnocení nabídek hodnotil v případě uchazeče ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA cenu (Kč)/m² ve výši 677 083,-- Kč a v případě uchazeče INEKON GROUP cenu (Kč)/m² ve výši 704 160,-- Kč. V dokumentaci (zpráva o posouzení a hodnocení nabídek) však není způsob jejího určení popsán.

Orgán dohledu nezpochybňuje stanovení ceny plošného metru jako kritéria hodnocení nabídek. Zadavatel však v podmínkách soutěže musí určit, jakým způsobem ji má uchazeč ve své nabídce stanovit. Orgán dohledu v této souvislosti odkazuje na ust. § 34 odst. 3 zákona, podle kterého komise pro posouzení a hodnocení nabídek může při posuzování a hodnocení nabídek pouze opravit zjevné početní chyby v nabídce, které nemají vliv na nabídkovou cenu. Nabídkovou cenu ve formě, jakou ji zadavatel hodnotí, tedy nemůže určovat zadavatel sám dodatečně výpočtem, tak jak svůj postup zadavatel popsal ve svém stanovisku k zahájené řízení, byť by vycházel z údajů získaných z nabídek uchazečů. Orgán dohledu upozorňuje rovněž na fakt, že skutečnost, že se jedná o cenu čtverečního metru „užitné plochy“, se poprvé objevuje až ve stanovisku zadavatele k zahájení řízení. V podmínkách soutěže tato skutečnost uvedena není. Hodnoty délky a šířky vozidla uvedené zadavatelem jako základ pro výpočet užitné plochy (dány kótami z typových výkresů, tj. délka 19 790 mm a šířka 2 460 mm) jsou, jak je z výkresů zřejmé, vnějšími rozměry vozidla. Orgán dohledu se domnívá, že užitná plocha by měla vycházet spíše z vnitřních rozměrů vozidla, nehodlá však v této technické věci polemizovat, pouze v této souvislosti upozorňuje na skutečnost, že i tato hodnota musí být na základě požadavků zadavatele součástí nabídky uchazeče a nikoliv předmětem dodatečného výpočtu zadavatele.

Orgán dohledu neposoudil uvedené skutečnosti související s nabídkovou cenou jako porušení zákona, protože v šetřeném případě zřejmě neovlivnily výše hodnocených jednotkových cen. Ponechává tak pouze na zadavateli, aby uvedené skutečnosti vzal v úvahu při zadávání dalších veřejných zakázek.

K problému společných referencí zmiňovaných zadavatelem v jeho stanovisku orgán dohledu pouze konstatuje, že „provozní reference“ byly předmětem hodnocení podle v pořadí druhého kritéria hodnocení nabídek. Zadavatel měl jím uváděné skutečnosti zahrnout do hodnocení nabídek v rámci tohoto kritéria a jak vyplývá ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek (hodnotící tabulky) orgán dohledu předpokládá, že tak také učinil (uchazeč INEKON GROUP byl v hodnocení podle tohoto kritéria hodnocen hůře než jeho konkurent).

Zásada transparentnosti je spolu se zásadou nediskriminace a právem na přezkum, jedním ze základních principů, které je nutné dodržovat při výběrových řízeních, přičemž tyto zásady aplikuje a hájí i Evropský soudní dvůr ve své rozhodovací praxi v oblasti zadávání veřejných zakázek. Po posouzení případu ve všech souvislostech orgán dohledu konstatuje, že zejména porušení zákona, která se týkají porušení principu stanovení jednoznačných požadavků na zpracování nabídek svým charakterem neumožnila jako nápravu uložit zadavateli pouze provedení nového výběru nejvhodnější nabídky. Na základě všech zjištěných skutečností orgán dohledu proto rozhodl, že zadání veřejné zakázky ruší.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Petr Hanák
ředitel odboru

Obdrží:
JUDr. Lubomír Činka, advokát, Mezírka 1, 602 00 Brno
JUDr. Pavel Čupr, Ph.D., advokát, Kozí 8, 602 00 Brno

ŠKODA DOPRAVNÍ TECHNIKA s. r. o., Tylova 57, 316 00 Plzeň, zast. Ing. Petrem Karáskem a Ing. Romanem Lesným

Na vědomí:
INEKON GROUP, a. s., Drnovská 294, 160 00 Praha 6, místo pro doručování U Průhonu 773/12, 170 00 Praha – Holešovice, zast. Ing. Josefem Huškem
Dopravní podnik města Brna, a. s., Hlinky 151, 656 46 Brno, zast. Ing. Jarmilou Horovou, CSc.